

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139966513280/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

5

3.

Hallelujah, ævig Ære
Skec dig, min Immanuel,
At dit Hierte sig ey skammer
Ved din Tienerindes Jammer;
Men den samme vilde bære,
At hun maatte lide vel.
Hallelujah! &c.

Nr. 286. - III.

1.

Op dog Zion! seer du ej
Palme-prydet Konge-Vej,
Hvor Lifs-Fyrsten drager frem,
Før sin Brud at hefte hjem? ;:
Skjønt han alt, for dig at frie,
Er paa Dødens fæle Stie;
Gaaer han dog blant Fryd og Sang.
Det var Kierlighedens Gang.

2.

Skynd dig Zion! følg ham snart
Paa hans Korsens Kirke-Fart.

3, 1: *Hallelujah*] hebr.: pris Herren, her udtalet med tonen på 3. stavelse. — 3, 2: *Immanuel*] hebr.: Gud med os, betegnelse for Jesus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23. — 3, 5: Es. 53, 4, 12; Joh. 1, 29; 1. Pet. 2, 24; den *samme*] = den *o: din Tienerindes Jammer*. — 3, 6: *lide vel*] have det godt.
Nr. 286—III. Original. Adventssalm over Mt. 21, 1-9: Jesu indtog, her set som hans kærlighedsgang til døden og videre frem ad den vej, hvor menigheden tilbedende skal følge ham ind for hans trone i himlen. Jfr. nr. 268, 1. Grundtriv har benyttet begyndelseslinjerne og enkelte tanker til sin salme »Op dog, Zion, — 1, 3: *Lifs-Fyrsten*] Ap. 6, 3, 15, hvor Jesus kaldes «hvarens fyrste» (nu »lysets hænsbrydende»). — 1, 7: Jubelen ved indtoget kan være set som udtryk for, at Jesus trods alt er på sejrsvæjen. Eller der kan være ment, at det for ham, der er paa Dødens fæle Stie, er et tillæg til lidelsen at måtte gå blant Fryd og Sang. Tilføjeisen i 1, 8: *Det var Kierlighedens Gang* kunne tale for den sidste forståelse! Også dette offer drev kærligheden ham til at bringe. — 2, 1: *snart*] hurtigt, uden tøven. — 2, 2: *hans Korsens Kirke-Fart*] Jesu vej går gennem korsets død til guds-tjenesten i himlen, jfr. nr. 352, 1, 10-12: ... *Til Himlens Helligdom. Der holde de nu Kirke-Gang Med u-ophuelig Jabel-Klang*; se også kantater, ved kirkevielsen i Kolding, s. 227.

Med et uforandret Sind,
Lige for hans Throne ind.
Tak ham, hvor du gaar og staaer,
For hans Marter, Død og Saar.
Kys hvert Spor, han efterlod,
Fuld af Graad og Sved og Blod!

Nr. 287. - IV.

6

1.

Hør dog, o hør dog den himmelske Vægter,
Du søvnlige Jord,
Hører og fatter, I Stammer og Slægter,
Hans liflige Ord.
Eder, i hvem I end ogsaa maac være
Af menneskelig Kjød,
Eder, til ævig Forløsning og Ære.
En Frelser er født.

2.

Zion! som Edens forgiftige Slange
Saa ofte gjør ræd,
Lad ham nu see dig i Troen at prange
Med Jomfruens Sæd.
Synden den leede, vor Ansigtets Blegning,
Paa Midleren falt;
Gielden blev skreven paa Brudgommens Regning;
Og den er betalt.

2, 4: *hans Throne*] Joh. Åb. 22, 3. — 2, 7-8: Lk. 19, 41; Hebr. 5, 7 (*trønst*); Lk. 22, 44 (*Sved*); jfr. nr. 11, 2, 2; 30, 4, 5-7.
Nr. 287 — IV. Original. En julesalme, digtet over englebudskaftet i juleevangeliet, Lk. 2, 9-11. — 1, 1: *Vægter*] betegnelse for englen, jfr. Dan. 4, 13. — 2, 1-2: *Zion*] menigheden; *Edens forgiftige Slange*] slangen i paradiset, djævelen, 1. Mos. 3, 1 flg.; Joh. Åb. 12, 9; har skrummer ofte menigheden. — 2, 3: *prange*] træde frem i herlighed. — 2, 4: *sæd*] sammen med; *Jomfruens Sæd*] jomfruens søn. — 2, 5: *Synden*] bringer vort ansigt til at blegne, vel af skrak for straffen. — 2, 6: *Midleren*] om Jesus som den, der har formidlet fredsforholdet mellem Gud og mennesker, 1. Tim. 2, 5 (nu *mellemand*). — 2, 7-8: 1. Kor. 6, 20; 7, 23; Kol. 2, 14.